

ved, at man paa Grundlag af det samlede Timetal ved Efterskolen beregner, hvor mange Lærerstillinger à 30 ugentlige Timer denne vilde have Brug for.

For saa vidt angaar Efterskoler, som er knyttet til en *Højskole*, har man allerede ved Bekendtgørelse af 12. Marts 1937 søgt inden for Rammerne af den gældende Lov at forhindre, at en Højskole opnaar Tilskud efter Efterskoleloven til en Virksomhed, der maa betragtes som ganske underordnet i Forhold til Højskolen eller som i Virkeligheden er en Del af Højskolen, idet det heri er udtalt, at Tilskud efter Efterskoleloven kun kan opnaas, naar Efterskolens Elever har haft mindst 30 ugentlige Timers Undervisning, i hvilken Højskolens Elever ikke har deltaget. Denne Bestemmelse, hvis Princip naturligvis stadig maa opretholdes, tjener imidlertid kun til at udelukke, at der til de samme *Timer* ydes Tilskud efter forskellige Love, men forhindrer ikke, at der i øvrigt ydes Tilskud efter baade Højskoleloven og Efterskoleloven til Dækning af Udgifter, der i Virkeligheden er fælles for de to Skoler.

Dette foreslaas nu udelukket ved, at Beregningen af Lærerlønstilskuddet og Tilskuddet til Undervisningsmidler sker paa samme Maade som for de til en Friskole knyttede Efterskoler. Endvidere foreslaar man, at Grundtilskuddet og Bygningstilskuddet helt bortfalder, da der ydes Grundtilskud efter Højskoleloven, og man i Almindelighed maa betragte Højskolen som Hovedvirksomheden, der er bestemmende for Bygningernes Omfang. En Deling af Bygningsudgifterne vilde i øvrigt ogsaa kun have rent formel Interesse, da Bygningstilskuddet til Efterskolerne og Højskolerne efter de foreslaaede Bestemmelser ydes efter ganske de samme Regler, saaledes at det for Skolen vil være uden Interesse, om hele Bygningstilskuddet ydes efter Højskoleloven eller en Del af Tilskuddet efter denne Lov og Resten efter Efterskoleloven.

Bestemmelserne i Stk. 3 tager Sigte paa de mere sjældent forekommende Tilfælde, hvor en Efterskole drives sammen med en statsunderstøttet Skole af *anden Slags*. Her maa de samme Principper finde Anvendelse, saaledes at det i hvert enkelt Tilfælde beregnes, hvilke Driftsudgifter der vedrører Efterskolen alene, og *kun* i Forhold til disse Udgifter kan der ydes Tilskud efter Efterskoleloven.

De i Stk. 4 foreslaaede Bestemmelser om Foretagelse af Tilskudsberegningen svarer til Bestemmelserne i § 9, Stk. 6, i Forslaget til Højskoleloven.

Til § 8.

Angaaende Bestemmelserne i denne Paragraf, der i det væsentlige svarer til Bestemmelserne i § 9, Stk. 9, i Forslaget til Højskoleloven, kan man henvise til Bemærkningerne hertil.

For Højskolernes Vedkommende er det i Forslagets § 20, Stk. 2, foreslaaet, at Købesummen for en Skole skal godkendes efter indhentet Erklæring fra Højskoleraadet. En tilsvarende Institution er ikke foreslaaet oprettet for Efterskolerne, og man foreslaar derfor i Lighed med den for Privatseminarierne efter Lovbekendtgørelse af 13. April 1938 § 5 gældende Ordning, at Godkendelsen foretages af et særligt Udvalg (*Salgsnævn*), bestaaende af en af Ministeriet udpeget Repræsentant, den kgl. Bygningsinspektør og en Repræsentant for Efterskolerne, udpeget af disses Forening.

Til §§ 9—11.

De foreslaaede Bestemmelser om *Statslaan* til Efterskoler svarer ganske til de for Højskolerne foreslaaede Bestemmelser.